

М И Ш Љ Е Њ Е

По захтјеву привредног субјекта ПРЕМИЕР СПОРТ д.о.о. Источно Ново Сарајево

**Сарајево,
децембар, 2020. године**

Број: 01-26-7-015-3/20
Сарајево, 22.12.2020. године

На основу члана 25. став (1) тачка ф) Закона о конкуренцији ("Службени гласник БиХ", бр. 48/05, 76/07 и 80/09), а по Захтјеву привредног субјекта ПРЕМИЕР СПОРТ д.о.о. Источно Ново Сарајево, Симе Милутиновића Сарајлије 4, Источно Ново Сарајево, запримљеном дана 01.10.2020. године под бројем: 01-26-7-015-1/20, Конкурентијски савјет Босне и Херцеговине на 77. (седамдесетседмој) сједници одржаној дана 22.12.2020. године, донијело је

М И Ш Љ Е Њ Е

Конкурентијски савјет је дана 01.10.2020. године под бројем: 01-26-7-015-1/20 запримио Захтјев за давање мишљења да ли постоји кршења одредби члана 4. став (1) тачка б) Закона о конкуренцији (у даљем тексту: Захтјев), поднесен од стране привредног субјекта ПРЕМИЕР СПОРТ д.о.о. Источно Ново Сарајево, Симе Милутиновића Сарајлије 4, Источно Сарајево,(у даљем тексту: ПРЕМИЕР или Подносилац захтјева).

Након анализе Захтјева Конкурентијски савјет је утврдио да исти не садржи доказ да је уплаћена административна такса у складу са чланом 2. став (1) тарифни број 106. тачка а) Одлуке о висини административних такси у вези са процесним радњама пред Конкурентијским савјетом ("Службени гласник БиХ", бр. 30/06, 18/11 и 75/18).

У складу са наведеним, Конкурентијски савјет је од Подносиоца захтјева, дописом број: 01-26-7-015-2/20 од дана 02.10.2020. године, затражио уплату административне таксе, те је дана 09.10.2020. године Подносилац захтјева доставио доказ о уплати исте.

У Захтјеву се у битном наводи сљедеће:

Привредни субјекат ПРЕМИЕР СПОРТ д.о.о. Источно Ново Сарајево је друштво које је регистровано за приређивање игара на срећу путем интернета и за исто посједује одобрење надлежног органа Министарства финансија Републике Српске.

У складу са Законом о играма на срећу Републике Српске, а имајући у виду да приређивање игара на срећу путем интернета обухвата тржиште цијелог свијета, односно исто није ограничено на тржиште Републике Српске или Босне и Херцеговине, друштво је било у обавези отворити банковне рачуне у домаћој и иностраној валути преко којих обавља трансакције и финансијско пословање у интернет играма на срећу, а што је подносилац захтјева и учинио.

Чланом 5. тачка 27. Закона о играма на срећу прописано је да су интернет игре на срећу игре у којима се учествује путем глобалне интернет мреже (ГИМ) преко личних рачунара, мобилних телефона и других сличних уређаја, из чега је јасно и недвојбено да интернет тржиште подразумијева играче из цијелога свијета, а не само из Босне и Херцеговине.

У складу са законским и подзаконским прописима и то првенствено у складу са Законом о играма на срећу („Службени гласник РС“ број: 22/19) и Законом о спрјечавању прања новца и финансирања терористичких активности („Службени гласник БиХ“ број: 47/14 и

46/16) друштва која се баве приређивањем игара на срећу путем интернета имају обвезу утврђивања идентитета играча.

Чланом 28. став 2. тачка а) Закона о спрјечавању прања новца и финансирања терористичких активности описан је начин одређивања и утврђивања идентитета играча када исти није физички присутан, при чему се наводи да ће обвезник при утврђивању и провјери идентитета прикупити додатне исправе, податке или информације на основу којих ће провјерити идентитет клијента.

Такође, обавеза утврђивања идентитета је прописана и Правилником о начину евидентовања и пријављивања добитака (Службене гласник РС број: 45/19) гдје је јасно назначено да се порез на добитке од интернет игара на срећу уплаћује у корист буџета јединице локалне самоуправе у којој је пребивалиште добитника у игри, а у случају да је добитник лице без пребивалишта у Републици Српској, износ тог пореза уплаћује се у буџет јединице локалне самоуправе гдје је сједиште уплатиоца пореза (сједиште приређивача игара на срећу).

Дана 14.09.2020. године Подносилац захтјева запримио је Рјешење Агенције за заштиту личних података у Босни и Херцеговини (у даљем тексту: Агенција) којим се налаже друштву да идентификацију учесника интернет игара на срећу врше непосредном идентификацијом играча физичким приступом на уплатно-исплатним мјестима друштва.

Подносилац захтјева сматра да је налог из наведеног Рјешења у потпуности произвољан имајући у виду да је Законом о играма на срећу прописано да се приређивањем интернет игара на срећу може бавити свако друштво које је регистровано за обављање такве врсте дјелатности и за које посједује одобрење надлежног органа без обавезе посједовања уплатно - исплатних мјеста на подручју Републике Српске.

Дакле, Агенцији није спорно да се изврши увид у лични документ играча и задржи копија истог, него је, како Агенција произвољно изводи закључак, а позивајући се на одредбе Закона о заштити личних података („Службени гласник БиХ“ број: 49/06, 76/11 и 89/11), споран начин преко којег се врши идентификација играча путем интернета, притом захтијевајући да играч физички приступи и остави копију свог докумената, а што је апсолутно неизводиво и немогуће за очекивати да ће лице које има пребивалиште на примјер у Њемачкој доћи у Босну и Херцеговину, физички на уплатно мјесто како би радник на истом могао утврдити идентитет играча.

Начин идентификације играча, који наводи Агенција, онемогућава и ограничава рад приређивача игара на срећу, истом се наноси штета, дискриминише се на начин да се приређивач ставља у неповољни положај у односу на друге приређиваче из свијета с обзиром да се ради о интернет играма, дакле отвореном тржишту за цијели свијет.

На овај начин крши се једна од основних слобода и то слобода пружања услуга јер се ограничава могућност промета услуга које приређивач пружа.

Због свега наведеног, Подносилац захтјева тражи мишљење КонкурENCIЈског савјета да ли се у конкретном случају ради о кршењу одредби члана 4. став (1) тачка б) Закона о конкуренцији, којим је прописана забрана ограничавања или нарушавања тржишта.

У прилогу Захтјева је достављено Рјешење Агенције број: УП1 03-1-37-5-214-7/19 ЗЛ од 09.09.2020. године. Увидом у Рјешење утврђено је да је у истом у битном наведено:

Агенција је Рјешењем забранила *Premier world sport* д.о.о. Читлук, Премиер спорт д.о.о. Источно Ново Сарајево и Премиер спорт д.о.о, Читлук да се од учесника игара на срећу путем интернета приликом онлине регистрације на веб страници www.premier-kladionice.com прикупљају фотографије предње и задње стране личне карте или пасоша, те наложила да се избришу до сада прикупљене фотографије личне карте или пасоша које су учесници игара на срећу доставили путем интернета приликом регистрације на веб

страницу www.premier-kladionice.com. Такође је наложено да се идентификација учесника игара на срећу врши увидом у важећу идентификацијску исправу клијента у његовом присуству и да *Premier world sport* д.о.о. Читлук, Премиер спорт д.о.о. Источно Ново Сарајево и Премиер спорт д.о.о, Читлук за своје потребе оставе копију докуменатана на основу којих је проведена идентификација клијената на којој ће констатовати да је остварен увид у оригинал исправе.

Поступајући по Захтјеву, Конкуренцијски савјет је анализирао све наводе и при томе истиче сљедеће:

Конкуренцијски савјет БиХ у складу са чланом 25. став (1) тачка ф) Закона о конкуренцији даје мишљења и препоруке о било ком аспекту конкуренције, по службеној дужности или на захтјев државног органа, привредног субјекта или удружења. По захтјеву за мишљење се на основу предоченог и описаног у захтјеву за мишљење, процјењује да ли описана ситуација представља основаност сумње за кршење члана 4. Закона о конкуренцији. Постојање основаности сумње може се износити Мишљењем, али повреда члана 4. Закона о конкуренцији се не може утврдити без прикупљања доказа и података од Подносиоца захтјева и релевантних институција, те свеобухватне анализе и оцјене достављених података од стране Конкуренцијског савјета, а која се проводи у поступку пред Конкуренцијским савјетом.

Конкуренцијски савјет у складу са Законом о конкуренцији води поступак у ком се утврђује постојање забрањеног конкуренцијског дјеловања у смислу члана 4. (забрањени споразуми), члана 10. (злоупотреба доминантног положаја) и члана 13. (забрањене концентрације). Поступак утврђивања забрањеног конкуренцијског дјеловања се окончава доношењем рјешења које може да садржи препоруке и/или санкције и остале мјере за странке у поступку. Одлуке Конкуренцијског савјета су коначне и странке су дужне да их проводе и извршавају.

Слиједом наведеног без проведеног поступка пред Конкуренцијски савјетом се не може дати мишљење да ли се Рјешењем Агенције ограничава и нарушава тржиште у смислу одредби члана 4. став (1) тачка б) Закона о конкуренцији.

Ово мишљење је дато искључиво на основу података из Захтјева, те уколико дати подаци одступају од стварног чињеничног стања ово мишљење се не може примјењивати.

Предсједник

Др Стјепо Прањић